

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 82. Quid observandum sit, si nullus creditorum habeat jus prælationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

vendum totum, non habito respectu ad pauperatatem, negatque plus restitui posse, etiam in illa sententia, quæ satis communiter & probabiliter dicit in debitis personalibus non esse attendendam prioritatem temporis, nam si pauperi & diviti debeat 100:, singulis autem reddat 50:, sicuti 100 debita pauperi sunt illi nocumentum, quale essent diviti, si 200 deberentur, ita etiam 50 restituta pauperi sunt illi tantundem, atque si diviti restituerentur 100, ergo si utriusque reddantur 50, attingetur æqualitas.

Q. 82. Quid observandum sit, si nullus creditorum habeat jus prælationis. *R. Debet singulis solvi secundum partes proportionales, ita ut cui plūs debetur, plūs attribuatur, quia æquitas postulat, ut ille majorem partem accipiat, qui majorem partem debet perdere, & ut majori juri activo, cui respondet majus jus passivum, etiam respondeat major solutio: Si tamen debitor Titio creditori non petenti solvisset totum debitum, quamvis reliquis creditoribus fecisset iniuriam, tamen P. Nav. Mol. Leff. Laym. apud 7lls. t. 4. d. 3. n. 220. dicunt Titium posse retinere, quia permissivè se habet, & res soluta, uti supponitur, non erat obnoxia reliquis creditoribus, sed sola persona debitoris, ergo Titius potuit & re ipsâ acquisivit dominium rei solutæ, sicuti mutuarius acquirit dominium rei sub usuris mutuata, licet mutuanus sic dando peccet contra justitiam: ita illi. Quid autem dicant AA:, si ego creditor apud me habeam rem debitoris non potentis satisfacere omnibus, insinuatum est p. 1. n. 969. Denique notat Mol. T. 2. d. 161. n. 11., si debitor sit omnibus solvendo, quamvis possit*

R 3

uni

anno 1700

uni prius solvere quam alteri, tamen non licere
ideo aliquid accipere à creditore, cui solvit.

408

*Q. 83. An in conscientia sit obligatio observandi
talem ordinem.* R^e. Machad. & Gabr. in 4. dist. 15.
q. 2. dub. ult. negant, putantes obligare tantum
pro foro externo, quorum sententiam Serra &
Diana p. 11: t. 3. R. 13. dicunt probabilem, sed
tenendum est oppositum cum communissima,
quam doceat Busenb. Herinx de restit. d. 8. n. 98.
Petesch: p. 667., quia leges illum statuentes latet
sunt ex æquitate justitiae, neque nituntur præ-
sumptione sed jure naturæ, v. g. prior creditor
acquisivit jus, quo excludat alios, ergo si alter
fiat illi æqualis in prætensione, fit injuria.

ARTICULUS III.

Quæ à restitutione excusent.

409

” Resp. I. Ex parte debitoris excusant ea, quæ
” faciunt, ut creditor rationabiliter debeat esse
” contentus, et si de facto non sit contentus. In
” commun. Doct. Unde resolvuntur Casus sequentes:
” I. Excusaris in foro conscientiae (juxta sen-
” tentiam probabilem) à compensatione damni,
” si illud datum sit sine tua culpa Theologica gra-
” vi, hoc est, mortali peccato; nisi aliud cum alte-
” ro paetus sis, vel inde sis factus ditior: Unde ex-
” cusaris, si v. g. aliquem occidisti ex subita ira, ut
” fuerit motus tantum primò primus, vel secun-
” dò primus; vel si ex oblivione non extinxeris
” candelam, & hinc ortum sit incendium, &c.
” Quod si autem advertens periculum in actioni-
” bus pericolosis, omittas eam diligentiam præ-
” cavendi, quam homines eiusdem conditionis

com-